

Wind Orchestra zoekt extremen

door Maarten-Jan Dongelmans

NIJMEGEN - Van een uitdaging zijn ze bij het Noviomagum Wind Orchestra (NWO) niet vies. Zo heeft dit Nijmeegse kwaliteitsblaasorkest als doel één keer per jaar een optreden in De Vereniging.

Geen sinecure gezien de kosten en de pretenties. Maar de vijftig muzikanten hebben het dit jaar toch weer voor elkaar gekregen. Zaterdag speelt het orkest opnieuw in de grote zaal met zijn fameuze akoestiek.

Dirigent Lex Bergink: „Om dit prestigieuze optreden voor elkaar te krijgen doen we een beroep op een collega-orkest. Samen kun je kostendekkend werken. De keuze is dit keer gevallen op de harmonie Semper Unitas uit Sambeek, een blaasorkest met tachtig leden. En die muzikanten schijnen ook veel aanhang mee te nemen.”

Dat de akoestiek van de grote zaal goed is voor zijn orkest, staat vast voor Bergink. „Een blaasorkest moet echter wel oppassen in de grote fortes, de momenten dat de muziek echt krachtig wordt. Het NWO kan dat zeker aan. Bij ons is het nooit zomaar wat blazen. We zoeken graag de extremen in dynamiek op.”

PR-lid Daniëlle Bosch beaamt het onmiddellijk: „Het Wind Orchestra is geen orkest waarin de leden achterover kunnen leunen. Best inspannend allemaal, maar wel wel zo leuk.”

■ Het Noviomagum Wind Orchestra tijdens een repetitie. foto Erik van 't Hullenaar

Voor het optreden in de Nijmeegse Vereniging speelt het orkest een Amerikaans programma. Het grootste werk op de lessenaars is de *Derde symfonie* van Alfred Reed. „Een fantastisch stuk dat iets minder vaak wordt uitgevoerd. Het bevat een thema van

“ Wij spelen eigenlijk nooit makkelijke programma's

Daniëlle Bosch

Wagner, de componist die tweehonderd jaar geleden geboren werd”, legt de dirigent uit. „Die dertien maten zijn een eerbetoon aan Cosima, de echtgenote van Richard Wagner en dochter van Franz Liszt. Opmerkelijk is ook het openingsdeel. Dat lijkt op de *Eerste symfonie* van Brahms. Reeds compositie is toegankelijk maar ook knap doorwrocht.” Nog meer voer voor fijnproevers: van James Barnes klinkt *Symphonic Overture*. „Echt Amerikaans, met een prachtig middendeel”, volgens Bergink.

Hij vestigt ook de aandacht op *Lincolnshire Posy* van Percy Grainger. „Een boeket volksmuziek waarin ieder zichzelf respecterend orkest zijn tanden wil zetten.” Daniëlle Bosch: „Wij spelen eigenlijk nooit makkelijke programma's. In principe zijn veertien repetities per concert voldoende. Dat zegt natuurlijk ook wat over ons niveau.”

Noviomagum Wind Orchestra o.l.v. Lex Bergink en Harmonie Semper Unitas o.l.v. Geert Mooren; 9 maart (De Vereniging). Aanvang 20.15 uur.